

09/03/2020

Mancances en la interpretació judicial a Barcelona: qüestions de precisió i imparcialitat

El paper de la interpretació en un judici és essencial per garantir el dret a la informació de la persona acusada quan aquesta té una competència limitada en la llengua vehicular del judici. Tanmateix, el projecte TIPp del grup MIRAS de la UAB, a partir d'un corpus de 55 judicis celebrats a Barcelona, constata que aquest dret a la informació no sempre és respectat als judicis amb interpretació. La manca d'imparcialitat és un dels problemes més destacats de les interpretacions analitzades, atès que les persones que interpreten en alguns casos van més enllà del que s'ha dit estrictament, tot afegint informació pròpia de manera no justificada.

Quan en un judici hi intervenen acusats amb un nivell de competència limitat en les llengües del judici (castellà o català, en el nostre cas), la interpretació és essencial per garantir el dret a la defensa i a la informació, entre d'altres drets recollits a l'article 24 de la Constitució Espanyola. Tanmateix, les interpretacions que es fan als jutjats de Barcelona sovint disten de la qualitat mínima que se'n podria esperar i posen en perill aquests drets, tal com constaten els estudis desenvolupats en el marc del projecte TIPp liderat per Carmen Bestué i Mariana Orozco (vegeu,

per exemple, Arumí i Vargas-Urpí, 2018; Bestué, en premsa; Orozco-Jutorán, 2019; Vargas-Urpí, 2017).

D'entre els principis recollits pels codis deontològics en la interpretació judicial, n'hi ha dos que són clau: la precisió, segons la qual un intèrpret ha d'interpretar tot el que es diu sense omissions, addicions ni canvis en el significat; i la imparcialitat, segons la qual un intèrpret no pot intervenir amb la seva opinió o aportacions pròpies.

Aquest estudi analitza el corpus del projecte TIPp, format per 55 judicis celebrats a diferents jutjats de Barcelona en què hi va haver interpretació a l'anglès (19 judicis), al francès (9) o al romanès (27). En aquest cas, s'han analitzat tenint en compte la «veu pròpia» de l'intèrpret: és a dir, tots aquells casos en què l'intèrpret intervé en el judici no per interpretar el que s'ha dit, sinó per aportar informació pròpia. Les intervencions amb veu pròpia s'han classificat en «justificades», si serveixen per demanar una pausa per interpretar o per confirmar alguna part de la informació que cal interpretar, entre d'altres; i en «no justificades» si es fan servir per donar consells o instruccions als acusats, per respondre en nom dels acusats o per proporcionar més informació que la que hi havia al missatge original dels altres participants.

L'exemple següent mostra un cas de veu pròpia no justificada en el corpus de judicis de romanès, atès que la intèrpret (I) afegeix informació al primer torn i contesta directament una pregunta de l'acusat (A) al segon torn, quan hauria hagut d'interpretar la pregunta de l'acusat i deixar que fos el jutge (J) qui la contestés.

Extracte 6.

J: Vamos a ver. Mire. Dígame que tenemos dos opciones: o celebramos el juicio o podemos, o puede aceptar una pena que sería de ahhh, 8 meses de multa con cuota diaria de 3 euros. Tiene que decidir si quiere hacer el juicio o quiere aceptar esta pena.

I: Acum ascultți. Atent. Și îți zic. Sau facem procesul și îți dă altă pedeapsă sau facem o înțelegerea pe care ai vorbit-o cu domnul avocat și rămâne în 8 luni de amendă a câte 3 euro pe zi care sunt 720 de euro. Ce vrei să facem?

[Ara, escolta. Atent. I t'ho dic. O fem el judici i et donem una altra sentència o fem l'acord que has parlat amb l'advocat i es queda en 8 mesos de multa de 3 euros al dia, que són 720 euros. Què vols que fem?]

A: Și astea 8 luni să le fac în pușcărie?

[Hauré d'anar a la presó durant aquests 8 mesos?].

I: Nu. Plătești amendă, ți- am zis.

[No, només pagues la multa. Ja t'ho he dit].

Al corpus analitzat, la veu pròpia no justificada és més freqüent que la veu pròpia justificada en dues combinacions lingüístiques (anglès-castellà/català i romanès-castellà/català), tal com s'observa a la Figura 1.

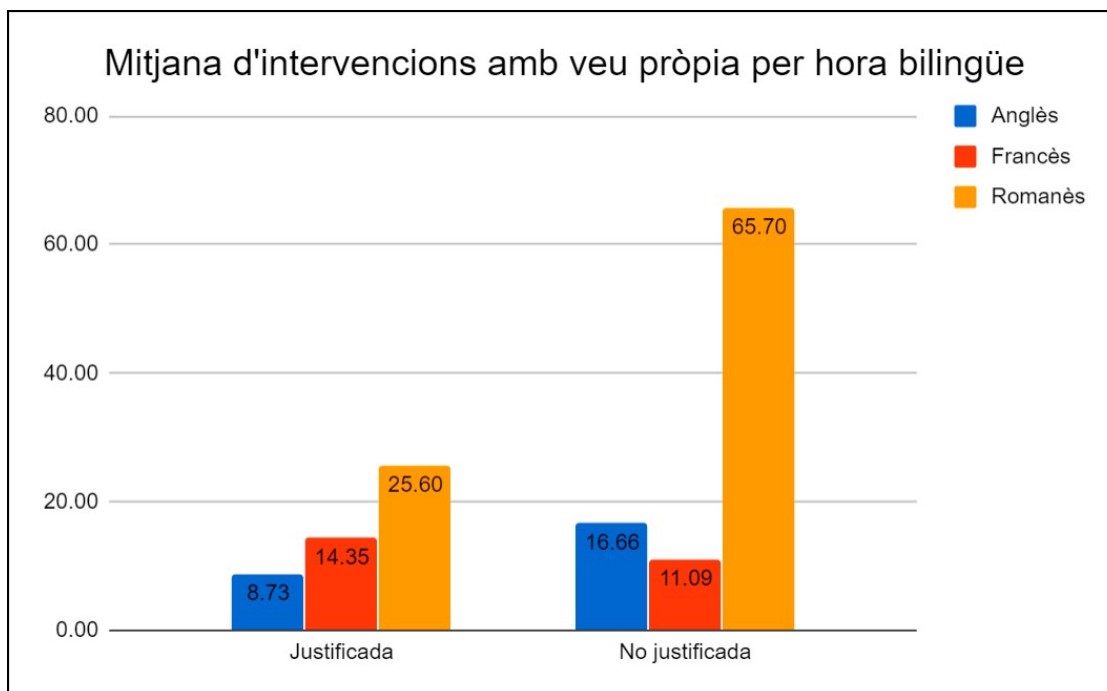

Figura 1. Freqüència mitjana de les intervencions amb veu pròpia per hora bilingüe

Aquestes freqüències, especialment alarmants en el cas del romanès, qüestionen la imparcialitat dels intèrprets i són un exemple més de la manca de professionalitat en aquest àmbit, malgrat que la interpretació sigui una eina bàsica de garantia de drets processals.

Mireia Vargas-Urpí

Grup MIRAS

Departament de Traducció i d'Interpretació i d'Estudis de l'Àsia Oriental

Universitat Autònoma de Barcelona

mireia.vargas@uab.cat

Referències

Vargas-Urpí, Mireia (2019). **When non-renditions are not the exception. A corpus-based study of court interpreting.** *Babel*, vol. 65, n. 4. DOI: 10.1075/babel.00103.var

Arumí, M. and Vargas-Urpí, M. (2018). **Annotation of interpreters' conversation management problems and strategies in a corpus of criminal trials in Spain: The case of non-renditions.** *Translation and Interpreting Studies*, 13 (3), 421- 444.

Bestué, Carmen (en premsa). **From the trial to the transcription: listening problems related to thematic knowledge. Some implications for the didactics of Court Interpreting Studies.** *Fachsprache, Journal of Professional and Scientific Communication*.

Orozco-Jutorán, M. (2019). **A mixed-methods approach in corpus-based interpreting studies. Quality of interpreting in criminal proceedings in Spain.** In: L. Biel; V. Sosoni; J. Engberg and R. Martín Ruano (eds.) *Research methods in legal translation and interpreting*, pp. 148–165.

Vargas-Urpí, M., (2017). **Court interpreting as a shared responsibility: Judges and lawyers in a corpus of interpreted criminal proceedings.** *Revista Canaria de Estudios Ingleses*, 75, 139–154.

[View low-bandwidth version](#)